

การรักษาไข้ไทฟอยด์

ผู้ป่วยส่วนใหญ่จะสามารถพักรักษาตัวอยู่ที่บ้านได้ แต่รายที่มีอาการรุนแรงอาจจำเป็นต้องเข้ารักษาตัวที่โรงพยาบาล

การรักษาด้วยยาปฏิชีวนะ

เป็นการรักษาที่มีประสิทธิภาพที่สุดสำหรับไข้ไทฟอยด์ โดยยาปฏิชีวนะที่นำมาใช้ในการรักษาได้แก่ ยาไซโพรฟลอกซาซิน ยาเซฟไตรอะโซน และยาคลอแรมเฟนิคอล อย่างไรก็ตาม การใช้ยาเหล่านี้ อาจเกิดผลข้างเคียงหรือหากใช้ยาเป็นระยะเวลานานสามารถทำให้เกิดการดื้อยาได้

กรณีที่มีอาการรุนแรง แพทย์จะให้ใช้ยาเซฟไตรอะโซน ซึ่งเป็นยาปฏิชีวนะที่ฉีดเข้าทางหลอดเลือด หรือใช้ในผู้ป่วยที่ใช้ยารับประทานแล้วไม่ได้ผล

ยาปฏิชีวนะที่มีปัญหาเชื้อดื้อยา ได้แก่ ยาคลอแรมเฟนิคอล ยาไตรเมโทพริม และยาแอมปีซิลลิน

การป้องกันไข้ไทฟอยด์

การรักษาสุขอนามัย สามารถป้องกันและควบคุมการแพร่ระบาดของไข้ไทฟอยด์ได้ด้วยการดูแลน้ำดื่มให้มีความสะอาดและปลอดภัย พัฒนาสุขอนามัยและการดูแลสุขภาพการแพทย์ให้เพียงพอ วิธีดังกล่าวอาจเป็นวิธีที่ทำให้สำเร็จได้ยาก จึงมีผู้เชี่ยวชาญเชื่อว่าการให้วัคซีนจะเป็นวิธีป้องกันที่ดีอีกทางหนึ่ง

วัคซีนต้านไข้ไทฟอยด์มี 2 ชนิด คือแบบฉีดและแบบแคปซูล โดยกลุ่มที่แนะนำให้ฉีดวัคซีนป้องกันไข้ไทฟอยด์ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่จะเดินทางไปยังพื้นที่ที่มีโอกาสสัมผัสกับเชื้อได้สูง บุคลากรที่ทำงานในห้องปฏิบัติการเกี่ยวกับเชื้อแบคทีเรีย Salmonella Typhi โดยตรง และบุคคลที่อาศัยอยู่กับผู้ที่ป่วยพาหะนำโรค รวมไปถึงอาจให้วัคซีนในเด็กวัย

เนื่องจากการรับวัคซีนไม่สามารถป้องกันไข้ไทฟอยด์ได้อย่างสมบูรณ์ จึงควรระวังและดูแลตนเอง ได้แก่

1. ล้างมือบ่อย ๆ ด้วยสบู่และน้ำ
  2. หลีกเลี่ยงการดื่มน้ำที่อาจมีการปนเปื้อน
- หลีกเลี่ยงการรับประทานผักผลไม้ดิบ เพราะอาจถูกถ่ายด้วยน้ำที่มีการปนเปื้อน

คู่มือสำหรับประชาชน

โรคไข้ไทฟอยด์

จัดทำโดย

องค์การบริหารส่วนตำบลเขาไฟ

อ. รัชฎา จ. ตรัง

โทร./โทรสาร 075-290869

โรคไข้ไทฟอยด์

ไข้ไทฟอยด์ (Typhoid) เป็นโรคที่เกิดจากการติดเชื้อแบคทีเรีย *Salmonella Typhi* ซึ่งในปัจจุบันยังคงเป็นภัยคุกคามทางสุขภาพของคนทั่วโลก โดยเฉพาะกับเด็ก เป็นโรคที่สามารถแพร่กระจายจากคนสู่คนได้จากการปนเปื้อนของน้ำ และอาหารหรือการสัมผัสกับผู้ที่มีเชื้อนี้ โดยมีอาการที่พบได้ทั่วไป เช่น มีไข้สูง ปวดศีรษะ ปวดท้อง ท้องผูกและท้องเสีย

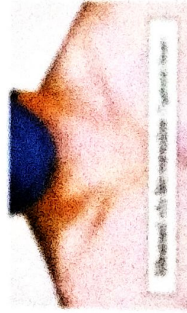

ผู้ป่วยไข้ไทฟอยด์ส่วนใหญ่จะมีอาการดีขึ้น ภายหลังจากที่ได้รับการรักษาด้วยยาปฏิชีวนะ แต่ก็มีผู้ป่วยบางรายที่ต้องเสียชีวิตด้วยภาวะแทรกซ้อน นอกจากนั้น ยังมีโรคขึ้นซ้อนไข้ไทฟอยด์ ซึ่งมักจะมีอาการให้โรคขึ้นกับผู้ที่มีโอกาสจะได้รับเชื้อสูงหรือผู้ที่ต้องเดินทางไปยังพื้นที่ที่มีการระบาดของไข้

ไทฟอยด์

อาการของไข้ไทฟอยด์

- อาการในระยะพักตัวจะอยู่ในช่วง 1-2 สัปดาห์แรก และอาการจะแสดงในช่วงสัปดาห์ที่ 3-4 จากการได้รับเชื้อ โดยมีอาการที่เกิดขึ้น ได้แก่
- เริ่มจากมีไข้ต่ำและจะเพิ่มสูงขึ้นทุกวัน โดยเฉพาะในช่วงกลางคืน อาจมีไข้ได้ถึง 40.5 องศาเซลเซียส
  - ปวดศีรษะ โอน้ำ
  - เบื่ออาหารและน้ำหนักลดลง
  - ปวดเมื่อยตามร่างกาย
  - ร่างกายอ่อนแอ อ่อนเพลีย
  - เชื่องซึม มีเหงื่อออก
  - มีผื่นขึ้นบริเวณหน้าท้องหรือหน้าอก
  - ปวดท้อง ท้องบวม ท้องเสียหรือท้องผูก หากไม่ได้รับการรักษา อาจมีอาการเกิดขึ้น เช่น มีอาการท้องเพราะพิษไข้ หรืออ่อนเพลีย ซึม ปิดตาได้ไม่สนิท หรือปิดตาจนได้ครึ่งเดียว รวมถึงอาจมีความรุนแรงทำให้เกิดอาการไตไม่ได้อีก

สาเหตุของไข้ไทฟอยด์

ไข้ไทฟอยด์มีสาเหตุมาจากแบคทีเรียที่มีความรุนแรง คือ *Salmonella Typhi* โดยสามารถรับเชื้อแบคทีเรียชนิดนี้ได้ผ่านทางกระเพาะอาหารและน้ำ หรือการสัมผัสโดยตรงกับผู้ที่มีเชื้อ

ปัจจัยเสี่ยงต่อการเป็น

โรคไข้ไทฟอยด์

1. ทำการนหรือเดินทางไปยังประเทศที่มีไข้ไทฟอยด์เป็นโรคประจำถิ่น เช่น อินเดีย
2. เป็นนักศึกษาวิชาหรือทำงานหรือดูแลเรื่องของตนเองที่เลี้ยง *Salmonella Typhi*
3. ต้องสัมผัสหรือใกล้ชิดกับผู้ที่มีเชื้อ
4. ดื่มน้ำที่มีการปนเปื้อนที่มีเชื้อแบคทีเรีย *Salmonella Typhi*

